

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Eğitimde Web 2.0 Araçlarının Kullanımına Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi

Ayşe ÖZERDEM TEMEL ¹, Bengü TÜRKÖĞLU ²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Okul Öncesi Eğitim Bilim Dalı, Konya, Türkiye,
ayse42zrdm@gmail.com, 0000-0001-8752-3995

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Okul Öncesi Eğitim Anabilim Dalı, Konya, Türkiye,
turkoglubengu@gmail.com, 0000-0001-6347-691X

Öz

Bu çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Bu çalışma nitel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmada, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu belirlenirken amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışma grubunun seçiminde ölçüt olarak okul öncesi öğretmenlerinin daha önce Web 2.0 araçlarını tanımış, kullanmış ve bilgi sahibi olması ve eğitim süreçlerinde aktif olarak kullanıyor olmaları belirlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu; Konya ilinde çeşitli devlet okullarında çalışmakta olan 10 kadın okul öncesi öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırmalar kapsamında yer verilen açık uçlu cevaplar içeren yarı yapılandırılmış “görüşme formu” kullanılmıştır. Veriler analiz edilirken nitel araştırma yöntemlerinde kullanılan betimsel analiz kullanılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre; okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanımı konusunda kendilerini yetkin hissettikleri; Storyboard, Zoom, Storyjumper, Canva, Popplet gibi teknolojik araçları okul öncesi eğitimde etkin bir şekilde kullandıkları; yeterli düzeyde araç ve gerecin bulunmaması, teknolojik alt yapıdaki sorunlar, çocukların hazır bulunuşluk düzeylerinin yetersiz olması, okuma yazma bilmemeleri ve aile katılımının yetersizliği gibi nedenlerden ötürü uygulamalarda zorluklar yaşadıkları; Web 2.0 araçlarıyla çocukların aktif katılımını sağlayarak, ilgi ve dikkatlerini olumlu yönde geliştirerek, en önemlisi eğlenmelerini sağlayarak kendilerini geliştirmelerine fırsat sundukları, öğrenmeyi destekledikleri; Web 2.0 araçlarına günlük eğitim akışında yer verildiğinde anlatılanları çocuklar için somutlaştırdıkları ve çocukların aktif katılımlarını sağlayarak öğrenmeyi daha kolay ve keyifli bir süreç haline getirdikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler

Okul Öncesi, Web 2 Araçları, Teknoloji, Öğrenci

Atıf Bilgisi

Özerdem Temel, A. & Türkoğlu, B. (2023). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Eğitimde Web 2.0 Araçlarının Kullanımına Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi. *Necmettin Erbakan Üniversitesi Ereğli Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(Özel Sayı), 217-243. <https://doi.org/10.51119/ereegf.2023.43>

Geliş Tarihi	30.08.2023
Kabul Tarihi	24.10.2023
Yayın Tarihi	29.10.2023
Etik Beyan	Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.
Bilgilendirme	Yok.
Benzerlik Taraması	Yapıldı – Turnitin
Etik Bildirim	turkoglubengu@gmail.com
Çıkar Çatışması	Çıkar çatışması beyan edilmemiştir.
Finansman	Bu araştırmayı desteklemek için dış fon kullanılmamıştır.
Telif Hakkı & Lisans	Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmaları CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.

Investigation of Preschool Teachers' Opinions on the Use of Web 2.0 Tools in Education

Ayşe ÖZERDEM TEMEL ¹, Bengü TÜRKOĞLU ²

¹Necmettin Erbakan University, Department of Preschool Education, Konya, Turkey, ayse42zrdm@gmail.com, 0000-0001-8752-3995

²Necmettin Erbakan University, Department of Preschool Education, Konya, Turkey, turkoglubengu@gmail.com, 0000-0001-6347-691X

Abstract

In this study, it is aimed to evaluate the opinions of preschool teachers about the use of Web 2.0 tools. This study was carried out with the qualitative research method. The case study design was applied. The criterion sampling approach was employed to determine the study group for the research. The study group was selected based on the criterion that the preschool teachers possessed prior knowledge, utilization, and familiarity with Web 2.0 resources, and that they were actively using them in the educational processes. The research study had a study group consisting of 10 female pre-school teachers. A semi-structured interview form was used. While analyzing the data, descriptive analysis was used. According to the findings of the research, it has been observed that preschool teachers show a sense of competence in using Web 2.0 tools; these educators effectively incorporate various technological tools, including Storyboard, Zoom, Storyjumper, Canva, and Popplet, into their preschool education practices; however, they face challenges in implementing these tools due to factors such as inadequate availability of tools and equipment, technological infrastructure issues, limited readiness of children, low levels of literacy, and insufficient involvement of families, with Web 2.0 tools, they provide the opportunity for children to develop themselves by ensuring their active participation, improving their interest and attention in a positive way, and most importantly having fun, and they support learning; additionally, these tools simplify learning by firmly establishing concepts presented to children, thereby making the learning process simpler and more enjoyable through their active involvement.

Keywords

Pre-School Education, Web 2 Tools, Technology, Student

Citation

Özerdem Temel, A. & Türkoğlu, B. (2023). Investigation of Preschool Teachers' Opinions on the Use of Web 2.0 Tools in Education. *Journal of Necmettin Erbakan University Ereğli Faculty of Education*, 5(Special Issue), 217-243. <https://doi.org/10.51119/ereegf.2023.43>

Date of Submission	30.08.2023
Date of Acceptance	24.10.2023
Date of Publication	29.10.2023
Ethical Statement	It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited.
Acknowledgements	No.
Plagiarism Checks	Yes – Turnitin
Conflicts of Interest	The author(s) has no conflict of interest to declare.
Complaints	turkoglubengu@gmail.com
Grant Support	The author(s) acknowledge that they received no external funding in support of this research.
Copyright & License	Authors publishing with the journal retain the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0.

Extended Abstract

Introduction

One of the factors the use of Web 2.0 tools in the educational process is that the tools support contemporary learning theories (Conole & Alevizou, 2010). To encourage students' active participation in educational and training processes, the contents should be included in the programs and handled as a priority (Bognar, 2016). While using Web 2.0 tools in the classroom, it is essential for teachers to establish a solid and supportive learning environment that promotes more interaction and helps the creation of ideas, while also taking into consideration the current comfort levels of the students. Preschool teachers should decide which Web 2.0 applications they will use in and out of the classroom and plan accordingly. Web 2.0 technologies have the ability to improve children's creativity, productivity, and create more interactive and powerful learning environments (Richardson, 2008). Due to the cost, accessibility, and simplicity of these tools, they can be easily integrated into teaching and learning activities (Grosbeck, 2009). From this point of view, in this study, the concrete contributions of Web 2.0 tools used in pre-school education to children within the pedagogical framework were examined. Furthermore, the difficulties and existing experiences of teachers with these technologies were studied. The primary goal of this study is to find out "What are the views of preschool teachers on the use of Web 2.0 tools?" is to answer the question.

Method

The present study employed a qualitative research methodology to investigate the perspectives of preschool instructors regarding the use of various Web 2.0 resources within their educational practices. The case study design was employed in this study. The criterion sampling method was employed to determine the study group. During the process of selecting the study group, it was determined that the preschool instructors possessed prior knowledge, utilization, and familiarity with Web 2.0 resources. Furthermore, it was seen that they actively included these tools into their instructional practices. The research study had a study group consisting of 10 female pre-school teachers who were employed in different public schools located in Konya. In the research, a semi-structured interview form was used. While analyzing the data, descriptive analysis was used. A basic framework was established using the inquiries outlined in the interview questionnaire.

Findings and Discussion

In this study, the perspectives of preschool educators regarding the use of Web 2.0 technologies were investigated. The majority of educators use Web 2.0 technologies to support student learning in the classroom. Therefore, it is

important for educators to employ these technologies proficiently and with efficacy (Horzum, 2010).

There are always difficulties and discrepancies while employing Web 2.0 tools. There are concerns about the preparation and presentation of information, particularly in educational settings, as well as the reliability of this material. Despite this, preschool teachers effectively use technological tools such as Storyboard, Zoom, Storyjumper, Canva, Popplet in preschool education. This situation reveals that using of Web 2.0 tools for providing various forms of knowledge might facilitate better and lasting learning outcomes. Furthermore, the ease of use, low cost, rapid information transfer, and feedback provided by Web 2.0 offer numerous advantages that traditional learning methods cannot supply and should be supported. According to research in the field of literature, it has been observed that using of Web 2.0 tools promotes an engaged and participatory approach to learning, fostering more social engagement as opposed to supporting individual and passive learning (Atici & Yıldırım, 2010).

The study's findings highlight the challenges associated with the implementation of Web 2.0 technology in schools. The most common reasons for instructors' challenges in using Web 2.0 technologies include a lack of adequate tools and equipment, as well as problems in the technological infrastructure. In the literature, it is stated that despite the teachers' desire to use Web 2.0 tools, they are not provided with the necessary resources, and this situation is emphasized as a common problem (Başaran et al., 2021; Kuzgun & Ozdinc, 2017). Preschool educators have expressed challenges arising from factors such as inadequate preparation of children, low levels of literacy, and insufficient involvement from families.

As a result of the findings obtained in the study; preschool teachers stated that Web 2.0 tools provide an opportunity for children to develop themselves by providing active participation, improving their interest and attention, and most importantly, having fun, supporting learning and increasing the permanence of knowledge. Web 2.0 technologies have the potential to facilitate and enrich learning processes by enhancing students' learning abilities (Perikos et al., 2015) and assisting them in learning more effectively (Moshahid & Pt, 2017) (Alkhatay et al., 2020; Ozer & Ozer, 2017).

In the research, it was emphasized that when pre-school teachers implemented Web 2.0 tools into their daily education flow, the stories became more tangible for the children, and learning became simpler and more enjoyable by ensuring the children's active participation. Similarly, Çelebi and Satırlı (2021) stated in their study that Web 2.0 tools facilitate education and training flow, and the diversity in the product range in terms of use also contributes to the continuation of education.

Conclusion and Suggestions

As a result, according to the views of preschool teachers, it is clearly seen that Web 2.0 tools used in preschool education contribute to children's ability to make sense of and concretize information, and support the development of creativity, problem solving and cognitive abilities. The teachers said that they have confirmed the positive results linked to using of these tools in daily educational activities, based on feedback gained from both parents and students. Nevertheless, challenges such as limited internet connectivity and insufficiency of technological resources in the integration of Web 2.0 tools into the educational framework arise as aspects requiring enhancement. In general, it can be stated that Web 2.0 tools have a beneficial impact on early childhood education. It can be recommended to increase and expand the number of in-service trainings provided for teachers to more effectively use Web 2.0 tools and provision of sufficient number of tools so that Web 2.0 tools can be used actively in the classroom.

Giriş

Teknoloji; bireylerin günlük yaşantılarında hem özel hem de iş hayatlarında giderek daha önemli bir hale gelmektedir (Budak, 2012). Birçok şirket, kurum ve kuruluş; iş yüklerini ve operasyonlarını sanal dünyaya taşıyarak günümüz internet çağının gelişiminden geri kalmamakta ve rekabet içinde kalarak kazançlarını ve verimliliklerini artırmaktadır. İnternetin hızlı büyümesi ve gelişimi, insan yaşamının her alanında büyük ve kapsamlı değişikliklere neden olmaktadır (Rifkin, 2014). E-kitaplar, e-ticaret, e-iş ve e-öğrenme gibi kavramlar, teknolojiden yoksun bir geleceği inşa etmenin artık imkânsız olduğunu göstermektedir (Porter ve ark., 2014). Farklı iletişim kanalları açılarak, eğitimsel ve kurumsal bilgi akışı ve dönüşümü hızlanmış, farklı web deneyimleri aracılığıyla bilgiye erişim kolaylaşmış ve bu da ilgili sektörlerde faaliyet gösteren firmalara ve kuruluşlara önemli katkılar sağlamıştır (Baytekin ve Su-Bergil, 2021).

Web 2.0 teknolojilerinin eğitim alanındaki rolü, günümüzde öğretme-öğrenme süreçlerinde önemli katkılar sağlayarak, bireylerin günümüz bilgi toplumunda başarılı olması ve 21. yüzyıl becerilerini edinmesi gerekliliğini daha belirgin hale getirmiştir. Bu tür eğitim yaklaşımlarında öğrenciler, eleştirel düşünme ve analitik becerileri kazanarak hızlı öğrenen, düşünen ve karar veren bireyler haline dönüşmektedir (İsmael ve Al-Badi, 2014). “Web 2.0” terimi, internetin gelecek neslini ifade etmekte olup, kullanıcılarla etkileşimi kolaylaştıran uygulamalar ve web tabanlı teknolojik öğrenme araçları şeklinde tanımlanmaktadır (Ahmed ve ark., 2016). Web 2.0 teknolojilerinin kullanım alanları gün geçtikçe artmaktadır. Bu araçlar, bireylerin internete kolay şekilde içerik oluşturmaya, bilgi üretmesine ve sosyal etkileşimi artırarak çözüm odaklı bireysel yaratıcılığı teşvik etmelerine olanak sağlamaktadır (Atıcı ve Yıldırım, 2010). Ayrıca iletişimi sorunsuz hale getirerek küresel ölçekte çevrimiçi bilgi paylaşımına imkân sağlamaktadır (McHichi ve Afdel, 2012). Günümüzde Web 2.0 araçları eğitim alanında sıklıkla kullanılmaktadır. Bunlar arasında bloglar, tartışma panoları, interaktif hikâye anlatımı, sesli/görüntülü sohbet, RSS beslemeleri, içerik ve dosya paylaşımı, sosyal medya platformları, çevrimiçi oyunlar ve sanal dünyalar, etkileşimli beyaz tahtalar, Wiki’ler ve ortak düzenleme araçları, öğretime farklı pedagojik öğeler ekleyerek öğretim sürecine doğrudan katkı sağlamaktadır (Richardson, 2008).

Tablo 1’de en çok kullanılan Web 2.0 araçlarına yer verilmiştir. Bu araçlar gelişen teknoloji ile sürekli değişip yenilenmeye devam etmektedir (Duyku, 2021).

Tablo 1.
Katılımcıların Demografik Bilgileri

Kategoriler	Web 2.0 Araçları
3D Araçları:	SketchupUnity 3D
Bu araçlar sayesinde derinliği, genişliği ve yüksekliği olan 3 Boyutlu resim oluşturulabilir.	Alice 3D Sketchup Pollsnack
Anket Araçları:	Survey
Araştırılan ya da çalışılan bir konu hakkında oluşturulan kişilerden geri dönüt alınabilir.	Monkey Kahoot Poll Everywhere Flipaclip Animaker
Animasyon Araçları:	Dvolver Zimmer Animoto Kerpoof CubeCreator
E-Kitap Araçları:	Wattpad
Basılı bir yayının her türlü teknolojik araçla okunabilmesine imkan sağlar.	Issuu Tikatok. WritingKid
Hikâye Araçları:	Teenink
İstediği karakter, konu ve görselleri kullanarak oluşturduğu hikayeleri dijital ortama sunar.	Wattpad Storybird Storyjumper

	Crowdmap
	Google
Harita Araçları:	Popplet
Kullanıcının istediği şekilde bilgi haritaları, kavram haritaları, zihin haritaları oluşturulabilir.	Cacoo
	ThingLink
	Glogster
	Quizlet
Online Sınav ve Quiz Araçları:	Easytestmaker
Sınavları online platforma taşıyan araçlardır.	What2learn
	Kubbu
	VoiceThread
Slayt ve Sunum Araçları:	Nearpod
Belirli bir konuda bilgi vermek amaçlı kullanılan araçlardır.	Slidetalk
	Fotobable
	Classroom
Sınıf Yönetim Araçları:	ClassDojo
Sınıfta istenmeyen olay ya da durumları kontrol edebilmek ya da veliyi aktif bir şekilde eğitim akışından haberdar etmek için kullanılan araçlardır.	Google Classroom
	Beyazpano
	Voki
	Woto
Web Sayfası Araçları:	Jimdo
Dijital web sayfası oluşturmak için hazırlanan araçlardır.	Blogger
	Wix
	Trello
Video Konferans Araçları:	Google Meet
	Zoom

Yer, zaman, mekan fark etmeksizin herhangi bir teknolojik cihazla görüntülü iletişime geçilebilen araçlardır.	Skype
Sanal Gerçeklik Araçları:	Quiver
Gerçekle hayalin iç içe olduğu kurgulanmış teknolojik araçlardır.	Aurasma Quiver Education

Web 2.0 araçlarının eğitim sürecinde kullanılmasında belirleyici faktörlerden biri, kullanılan araçların çağdaş öğrenme kuramlarını destekler nitelikte olmasıdır (Hall ve Keynes, 2010). Öğrencilerin eğitim-öğretim süreçlerine aktif katılımını teşvik etmek amacıyla içerikler, programlara dahil edilmeli ve öncelikli olarak ele alınmalıdır (Bognar, 2016). Erken çocukluk döneminde verilen eğitim programlarında, çocuklarda merak uyandırmak ve öğrenmeye teşvik etmek hedeflenmektedir (Feeney ve ark., 2016). Çocuklara kazandırılması gereken çeşitli kavramlar, beceriler ve tutumlar, yaş ve gelişim düzeyleri dikkate alınarak uygun programlarla öğretilir. Okul öncesi dönemde çocuklar genellikle okuma becerisine sahip değildirler ya da bu beceri sınırlı düzeydedir. Bu nedenle kullanılan araçlar; görsel imgeler, sesler ve animasyonlar gibi içeriklerle bu beceriyi geliştirmeye yönelik olmaktadır (Natsiopoulou ve Bletsou, 2011). Öğretmenler, sınıfta Web 2.0 araçlarını kullanırken, öğrencilerin mevcut rahatlık düzeylerinin yanı sıra etkileşimi artırıcı, fikir üretmelerine imkân sağlayan güçlü ve destekleyici bir öğrenme ortamı oluşturmalarıdır. Okul öncesi öğretmenleri, sınıf içinde ve dışında hangi Web 2.0 uygulamalarını kullanacaklarını önceden belirlemeli ve buna yönelik planlama ve hazırlıklar yapması önemlidir çünkü eğitimcinin rolü; akıllıca seçtiği araçlar, kaynaklar ile kazandıracağı becerilerle ölçülmektedir. Ayrıca, öğretmenler, gerektiğinde müdahale edebilecekleri şekilde Web 2.0 araçlarını kullanmalı ve bu araçları planlamalıdır (McGee ve Schickedanz, 2007). Bu araçların kullanımı ücretsiz, öğrenmesi kolay ve müfredata entegre edilebilir özellikleri sayesinde kolaylıkla kullanılabilir niteliktedir (Sadaf ve ark., 2012). Web 2.0 teknolojileri; çocukların yaratıcılıklarını artırma, üretkenliklerini destekleme, daha etkileşimli ve güçlü öğrenme ortamları oluşturma potansiyeline sahiptir (Richardson, 2008). Bu tür araçlar ekonomik, erişimi ve kullanımı kolay olduğu için öğretme-öğrenme aktivitelerine kolaylık entegre edilebilmektedir (Grosbeck, 2009).

Gelecekteki öğretmenler yeni zorluklar ve fırsatlarla karşı karşıyadır. Özellikle, eğitimin temellerinin atıldığı okul öncesi dönemde bilinçli teknoloji kullanımı ile çocuklara yol gösterilmesi, üzerinde durulması gereken önemli bir konudur. Çünkü okul öncesi dönemde çocuklar merak duygusuyla keşfetmeye daha açık olup Web 2.0 araçları çocukların bu gereksinimlerini karşılama noktasında önemli bir paya sahip olmaktadır (İnci ve Kandir, 2017). Bu

bağlamda öğretmenlere teknolojiyi etkili bir şekilde kullanma konusunda daha fazla rehberlik sağlayarak çocukların eğitim süreçlerini zenginleştirmelerine ve öğrenmelerine daha fazla fırsat sunmalarına yardımcı olmaktadır (Ribble ve ark., 2004). Ayrıca, eğitimcilerin çocukların teknolojiyi güvenli ve sorumlu bir şekilde kullanmalarını teşvik etmelerine yardımcı olacak stratejiler geliştirmelerine olanak sağlar. Bu sayede, gelecekteki öğretmenler, teknolojiyi pedagojik amaçlarla kullanmanın yanı sıra, çocukların dijital yurttaşlık becerilerini geliştirmelerine de katkıda bulunabilirler (Prensky, 2001).

Okul öncesinde Web 2.0 araçlarının etkili kullanılabilmesi için öğretmenlerin de teknolojiye aşina olmaları, genel bilgi seviyesine sahip olmaları ve güncel gelişmeleri takip etmeleri gerekmektedir. Günümüz eğitim anlayışı artık teknolojinin faydalı ya da zararlı olması görüşünden ayrılıp teknolojiyi doğru ve yerinde kullanmaya yönelik olarak değişmiştir, bu bağlamda okul öncesi ilk basamaktır (Kayış, 2022). Öğretmenlerin teknolojiyi destekleyici şekilde günlük eğitim akışı içinde bu tür araçları kullanması bilinçsiz ve yanlış kullanımın önüne geçerek çocuklara ve ebeveynlere bu araçları nasıl doğru kullanacakları konusunda hem yol gösterecek hem de hedeflere ulaşılmasında kolaylık sağlayacaktır (Kuzgun ve Özdiç, 2017). Çocuklar eğlenirken öğrenmeyi de eşgüdümlü olarak gerçekleştirmektedir. Web 2.0 araçları çocukların sıradanlıktan sıyrılıp araştırma yapma, yaratıcı olma ve üst bilişsel yönlerini geliştirmelerine yardımcı olmaktadır (Kayış, 2022). Web 2.0 araçları özellikle okul öncesi dönemde resim yapabilmeyi, videolardan alfabeyi keşfedebilmeyi, sayıları kolaylıkla ve eğlenceli bir şekilde öğrenebilmeyi, okul öncesinde öğretilen şarkıları ezberlemeyi ve öğrenmeyi kolaylaştırıp hızlandırabilmektedir. Böylece çocukların hafızalarında da bilgiler kaybolmadan daha uzun süre kalabilmektedir (Alkhayat ve ark., 2020).

Bu noktadan hareketle bu çalışmada, okul öncesi eğitimde kullanılan Web 2.0 araçlarının pedagojik çerçeve içinde çocuklara sağladığı somut katkılar incelemekte ayrıca, öğretmenlerin bu araçları kullanırken karşılaştıkları sorunlar ve güncel deneyimleri de araştırılmıştır.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın temel amacı; “okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik görüşleri nelerdir? sorusuna cevap aramaktır. Bu temel amaç doğrultusunda okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçları hakkındaki bilgi düzeyleri, sınıflarında hangi Web 2.0 araçlarına yer verdikleri, bu araçları okul öncesi eğitimde kullanmada karşılaştıkları zorluklar ve bu araçların çocukların ilgi ve dikkat dereceleri ile öğrenme süreçleri üzerindeki etkilerinin belirlenmesine yönelik sorulara cevap aranmıştır. Ayrıca Web 2.0 araçlarının okul öncesi eğitimde nasıl kullanıldığına dair pedagojik perspektifin ortaya konulması ve bu araçların okul öncesi öğrencilere eğitim sürecinde

kullanım amaçları doğrultusunda ne derece katkı sağladığının, olumlu ve olumsuz yönlerinin değerlendirilmesi hedeflenmektedir.

Araştırmanın Önemi

Özellikle geçmiş yıllarda geleneksel öğretim yönteminin yaygın olduğu bilinmektedir. Ancak 2019 yılında yaşanan pandemi (Covid-19) sonucunda online eğitim ve dijitalleşme, ekonomik alanda olduğu kadar eğitim alanında da hızla yaygınlaşan bir değişim sürecini beraberinde getirmiştir. Bugün neredeyse tüm ülkelerde çevrim içi (uzaktan) eğitim, internet ve Web 2.0 araçlarının sınıf içinde kullanımı yaygınlaşmaya başlamıştır (Robles, 2013). Bu açıdan öğretmenlerin bu süreçte yeterli bilgiye sahip olup olmadığı, sahip oldukları bilgileri sınıf ortamına nasıl aktardıkları ve Web 2.0 araçlarının çocuklar üzerindeki etkileri üzerinde önemle durulması gereken konulardır. Bu nedenle elde edilen verilerin gelecekte yapılacak çalışmalara ve planlamalara ışık tutacağı düşünülmektedir.

Günümüz teknoloji çağında, teknolojik cihazların hayatımıza kattığı olumlu katkılar tartışılmaz bir gerçektir. Okul öncesi dönemde teknolojinin doğru ve yerinde kullanılması, öğrencilerin öğrenme süreçlerini kolaylaştırmada ve çalışma ortamını zenginleştirmede önemli bir rol oynamaktadır. Sadece ders kitaplarıyla yetinmek çoğu zaman yeterli olmamakta ve öğrencilerin sınıf içinde ve dışında faydalanabileceği teknolojik uygulamalara da ihtiyaç duyulmaktadır. Zaman ve mekân esnekliği, bu tür araçların çağdaş eğitim sisteminin bir parçası olmasını ve kullanılmasını gerektiren bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır. Tüm bu bilgiler doğrultusunda, okul öncesi eğitim alanında yapılan bilimsel çalışmalar incelendiğinde, öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerini belirten bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu boşluğu doldurmak amacıyla yapılan bu çalışmanın, alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Yöntem

Araştırmanın bu bölümünde; araştırmanın modeli, çalışma grubu, veri toplama aracı, verilerin toplanması, verilerin analizi ve araştırmanın geçerlik ve güvenilirliği hakkında bilgilere yer verilmiştir.

Araştırmanın Modeli

Okul öncesi öğretmenlerinin eğitim süreçlerinde kullandıkları çeşitli Web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla yapılan bu betimsel çalışma nitel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma, katılımcıların bir durum veya konu hakkındaki bakış açılarını ve olay hakkındaki yorumlarının anlaşılmasına yardımcı olan bir araştırma modelidir (Hennink ve ark., 2020). Nitel araştırma yöntemi ile desenlenmiş çalışmada üzerinde çalışılan olay, konu ve olgu hakkında detaylı bilgi edinmek için derinlemesine çalışma söz

konusudur (Baltacı, 2019). Çalışmada, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Durum çalışması, araştırmacının bir ya da birden fazla olay, durum, sosyal bir grup veya birbirine bağlı sistemler hakkında gözlem, mülakat, görsel-işitsel materyaller veya dokümanlar aracılığıyla derinlemesine bilgi topladığı ve betimlemesini yaptığı araştırma yaklaşımıdır (Creswell, 2013; McMillan, 2000).

Araştırmanın Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu belirlenirken amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Ölçüt örnekleme yöntemi, belirli niteliklere sahip durumlar hakkında bilgi toplanmak istendiğinde kullanılır ve araştırmacı önceden belirlenen ölçütler doğrultusunda örneklemini belirler (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Çalışma grubunun seçiminde ölçüt olarak okul öncesi öğretmenlerinin daha önce Web 2.0 araçlarını tanımış, kullanmış ve bilgi sahibi olması ve eğitim süreçlerinde aktif olarak kullanıyor olmaları belirlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu; Konya ilinde çeşitli devlet okullarında çalışmakta olan kadın okul öncesi öğretmenleri oluşturmaktadır. Görüşme yapılan katılımcıların araştırma evreninin bütün niteliklerini temsil etmesi ve ulaşılabilirliği, araştırmanın etkinliği için önemli bir faktördür (Özen ve Gül, 2007). Okul öncesi eğitimi alanında, özellikle okul öncesi öğretmenliği mesleğinde, geleneksel olarak kadınların daha fazla temsil edildiği bir meslek dağılımı bulunmaktadır. Bu nedenle çalışmada, uygulama yapılan okullarda erkek katılımcıya rastlanmadığı için çalışmanın evrenini kadın katılımcılar oluşturmuştur. Araştırma kapsamında 13 öğretmen ile görüşülmüş olup sorulan soruları açık ve objektif bir şekilde cevaplamaları istenmiştir. Sadece 3 kişiden yeterli düzeyde cevap alınmadığı için bu cevaplar kapsam dışında tutulmuştur. Çalışma 10 okul öncesi öğretmeni ile tamamlanmıştır.

Tablo 2.

Katılımcıların Demografik Bilgileri

Demografik Özellik	N	%
Cinsiyet		
Kadın	10	100
Erkek	0	0
Yaş		
25-30 yaş	4	40
31-36 yaş	2	20
37-40 yaş	4	40
Mesleki Kıdem		
1-5 yıl	3	30
6-10 yıl	5	50
11-15 yıl	2	20

Tablo 2'de de görüldüğü üzere araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin tamamı kadındır, 25-40 yaş aralığında ve 1-15 yıl aralığında mesleki kıdeme sahiptirler.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada nitel araştırmalar kapsamında yer verilen açık uçlu cevaplar içeren yarı yapılandırılmış “görüşme formu” kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşmeler, görüşme yapılan kişilere öğrenilmek istenilen konu ile ilgili olarak bir dizi önceden belirlenen soruların sorulmasıyla gerçekleşmektedir ve elde edilen veriler ile konu bütünlüğüne katkı sağlanmaktadır (Kallio ve ark., 2016). Görüşme esnek, basit ve yalındır, konuşma çerçevesi önceden belirlenmediği takdirde farklı yönler kayması muhtemeldir (Elliott ve Timulak, 2005). Uygulanan görüşme formunun kapsam açısından değerlendirilmesi amacıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi'nde görev yapan 3 öğretim üyesinden uzman görüşü alınarak 5 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu oluşturulmuştur. Görüşme formunun oluşturulması aşamasında 3 öğretmen ile pilot uygulama yapılarak uygulama sonuçlarına göre gerekli düzenlemeler yapılmış ve görüşme formuna son hali verilmiştir.

Verilerin Toplanması

Araştırmada katılım için gönüllü olan ve Web 2.0 araçları hakkında bilgi sahibi olan ve sınıfında bu araçları kullanan okul öncesi öğretmenlerine görüşme formları verilmeden önce sorulara açık ve içtenlikle cevap vermelerinin araştırma sonucu için oldukça önemli olduğu vurgulanmıştır. Ayrıca kimlik bilgilerinin gizli tutulacağı ve istedikleri zaman araştırmadan ayrılacakları da belirtilmiştir. Sonrasında katılımcıların Web 2.0 araçları hakkındaki görüşlerinin derinlemesine elde edilmesi için görüşme formundaki açık uçlu sorular kendilerine yöneltilmiştir.

Verilerin Analizi

Veriler analiz edilirken nitel araştırma yöntemlerinde kullanılan betimsel analiz kullanılmıştır. Betimsel analiz; verilerin özgün formuna bağlı kalarak doğrudan alıntılarla verilerin betimsel bir yaklaşımla okuyucuya sunulmasıdır (Wolcott, 1994). Görüşme formunda yer alan sorular temel alınarak temel bir çerçeve oluşturulmuştur. Her bir soruya ait katılımcı cevapları detaylı bir şekilde incelenerek kategoriler oluşturulmuş ve her kategorideki bulgular, katılımcı görüşlerinden doğrudan alıntılarla desteklenmiştir.

Araştırmanın Geçerliği ve Güvenirliği

Geçerlik ve güvenilirlik, nicel araştırmalarda test edilerek gerçekleştirilirken nitel çalışmalarda yapılan araştırmanın inandırıcılığı, bulguların tutarlığı, sonuçların doğruluğu, araştırmacının kabiliyeti ve aktarım şekli önem teşkil etmektedir. Benzer şekilde Guba ve Lincoln nitel araştırmalarda geçerlik güvenilirlik yerine inandırıcılık (Trustworthiness) ifadesinin kullanılması gerektiğini vurgulamıştır (Başkale, 2016). Araştırmada katılımcılarla açık bir iletişim sağlanarak karşılıklı güven ortamı oluşturulmuştur. Görüşme formunun kapsam değerlendirmesi için üç alan uzmanının görüşlerinden faydalanılarak çalışmanın geçerliği artırılmıştır. Her sorudaki bulgular öğretmen görüşlerinden doğrudan alıntılarla desteklenmiş ve iç güvenilirlik sağlanmıştır. Çözümlemelerde görüşüne baş vurulan öğretmenlere birer kod numarası (K1-K2-K3...) verilmiştir. Bulgulara ve sonuçlara nasıl ulaşıldığı açık ve ayrıntılı bir şekilde sunularak iç geçerlik; araştırmanın tüm süreçleri detaylı bir şekilde açıklanarak dış geçerlik sağlanmıştır.

Etik

Araştırma, Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu Başkanlığı'nın 09/06/2023 tarih 2023/273 sayılı kararı ile bilimsel araştırma etiği açısından uygun bulunmuştur.

Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarının kullanımına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla kullanılan görüşme formlarından elde edilen görüşlerin analizi sonucunda ortaya çıkan bulgulara yer verilmiştir.

Web 2.0 Araçlarının Kullanımı Konusunda Yetkin Olma Durumuna İlişkin Görüşler

Katılımcıların büyük bir kısmı Web 2.0 araçları hakkında bilgi sahibi olduklarını (K1-K2-K3-K4-K5-K6-K9-K10), farklı fraksiyonlarda derslerin amaç ve hedefleri doğrultusunda bu araçları sınıf içinde ve dışında kullandıklarını belirtmişlerdir. Bazı öğretmenler Web 2.0 araçlarından önemli ölçüde haberdar olduklarını ancak bu araçları materyal eksikliği, müfredata entegrasyonunda yaşanan sorunlar gibi nedenlerden dolayı sınıflarında kullanmayı tercih etmediklerini (K7-K8) belirtmişlerdir.

Katılımcıların verdikleri cevaplardan bazıları aşağıda verilmiştir:

"Web 2.0'ler mevcut yazılı materyallere göre daha iyi ve avantajlıdır. Sınıf içi uygulamalardan bilgi aktarımında ciddi olumlu katkılar sağlamaktadır." (K4)

"Materyal ve alet için bütçe olmaması ve uygulama için kısıtlı imkanların olmasından dolayı genellikle etkinliklerde anlatımı tercih ediyoruz." (K8)

Katılımcıların çoğunluğu Web 2.0 araçlarını bildiklerini ve ders amaçları doğrultusunda sınıf içi ve sınıf dışı aktivitelerde kullandıklarını ifade etmektedirler. Ancak, bazı öğretmenler, Web 2.0 araçlarını bilmesine rağmen sınıf içi kullanımda materyal eksikliği ve müfredat entegrasyonu gibi nedenlerle tercih etmediklerini belirtmektedirler. Katılımcılardan biri, Web 2.0 araçlarının geleneksel materyallere kıyasla daha avantajlı olduğunu ve bilgi aktarımına önemli katkılar sağladığını vurgulamaktadır. Diğer bir katılımcı ise sınıf içi uygulamalar yerine anlatımsal yöntemi tercih ettiğini belirterek bu tercihin maddi kaynak eksikliği ve sınırlı imkanlarla ilişkilendirildiğini açıklamaktadır.

Sınıfta Kullanılan Web 2.0 Araçlarına İlişkin Görüşler

Okul öncesi öğretmenlerinin yanıtları incelendiğinde öğretmenlerin çoğunluğunun Educandy, Zoom, Storyjumper, Popplet, Canva, Nearpod, Storyboard, Drive&Listen, Overlyapp, Nonogram, Tarsia uygulamalarından en az birisini veya birkaçını kullandıkları belirlenmiştir. Okul öncesi öğretmenleri pandemi döneminde yüz yüze eğitimin online eğitime dönmelerinden dolayı Zoom uygulamasını (K1-K3-K4-K5-K9-K10) kullanmayı daha çok tercih ettiklerini belirtmişlerdir. Öğretmenler Storyjumper uygulamasını (K1-K2-K5-K6-K9) özellikle dil etkinliklerinde tercih ettiklerini ve hikâye anlatma saatinde kullandıklarını vurgulamışlardır. Canva uygulamasını (K5-K6-K9-K10) sunum yapma, bilgi verme ve dil etkinliklerinde; Popplet uygulamasını (K6-K9-K10) ise kavram haritası hazırlamada kolaylık sağladığı için kullandıklarını ifade etmişlerdir.

Katılımcıların verdikleri cevaplardan bazıları aşağıda verilmiştir:

“Pandemi döneminde en çok Zoom uygulamasını kullandım.” (K9)

“Çocuklara hikâye anlatacağım zaman Storyjumper uygulamasını kullanırım.” (K6)

“Canva ile hazırladığım sunumlar çocukların çok ilgisini çektiği için sıklıkla kullanıyorum.” (K5)

“Popplet uygulamasıyla kavram haritalarını kolaylıkla hazırlıyorum.” (K10)

Araştırma sonuçlarına göre, okul öncesi öğretmenlerinin web tabanlı Web 2.0 araçları arasında Educandy, Zoom, Storyjumper, Popplet, Canva, Nearpod, Storyboard, Drive&Listen, Overlyapp, Nonogram ve Tarsia uygulamalarını sıklıkla kullandıkları belirlenmiştir. Öğretmenlerin pandemi döneminde özellikle Zoom uygulamasına daha fazla başvurdukları ifade edilmektedir. Öğretmenler, Storyjumper uygulamasını özellikle dil etkinliklerinde ve hikâye anlatma saatlerinde; Canva uygulamasını sunum yapma, bilgi verme ve dil etkinliklerinde; Popplet uygulamasını ise kavram haritaları oluşturma amacıyla sıklıkla kullanmaktadır. Bu sonuçlar, Web 2.0 araçlarının eğitimde kullanımının öğretmenler tarafından benimsendiğini ve çeşitli amaçlarla sınıf içi etkinliklere entegre edildiğini göstermektedir.

Web 2.0 Araçlarının Kullanımında Karşılaşılan Zorluklara İlişkin Görüşler

Görüşme formundan elde edilen verilere göre katılımcıların Web 2.0 araçlarının kullanımında birtakım zorluklarla karşılaştıkları görülmektedir. Katılımcılar genel olarak aile katılımının yetersizliği (K1-K6) ve internete erişim sorunundan (K2-K7-K8) ve bireysel kullanım için yeterli bilgisayar olmamasından (K7-K8-K9-K10) bahsetmektedir. Ayrıca çocukların hazır bulunuşluk düzeylerinin yetersiz olması ve okuma yazma bilmemeleri de (K3-K4-K5) Web 2.0 araçlarının kullanımında özellikle bireysel ya da küçük grup etkinliklerinde uygulama açısından öğretmenlerin zorluk yaşadığı konular olarak dile getirilmiştir.

Katılımcıların verdikleri cevaplardan bazıları aşağıda verilmiştir:

“Özellikle aile ile yapılması istenilen etkinliği pratiğe dönüştürmekte zorlanıyoruz bu başlıca yaşadığımız güçlüklerden biri, ayrıca internetin her zaman olmaması da etkinliklerde kopukluk olmasına bu durum da sınıf içi düzende sıkıntı yaşamama neden oluyor.” (K1)

“Çocukların hazır bulunuşluk düzeyi yeterli olmadığı için etkinliğin gerisinde kalıyorlar, bu durumda çok basit etkinlikler hazırlamak durumunda kalıyoruz.” (K3)

Okuma yazma bilmemelerinden dolayı her öğrenciye komut vermek zorunda olmam uygulamanın kullanılmasında zorlanmama sebep oluyor.” (K5)

“Öğrencilerin internet ve bilgisayara erişimi kısıtlı olduğundan evde uygulama yapılamıyor. Sadece okulda uygulama yapılıyor.” (K7)

“Okulda da bilgisayarın tek olması her çocuğun etkinliğe katılmasını zorlaştırıyor. Ayrıca etkinlik akışı sağlanamıyor.” (K8)

Katılımcılar öncelikle, aile katılımının yetersiz olduğunu belirterek bu durumun etkinliklerin uygulanmasını zorlaştırdığını ifade etmektedir. Ayrıca, internet erişim sorunları, çocukların hazır bulunuşluk düzeyinin yetersiz olması gibi faktörler, Web 2.0 araçlarının kullanımında öğretmenlerin karşılaştığı temel güçlükler arasında yer almaktadır. Öğrencilerin okuma yazma becerilerinin sınırlı olması da bu araçların bireysel veya küçük grup etkinliklerinde etkili bir şekilde kullanılmasını engelleyen bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Bu zorluklar, Web 2.0 araçlarının okul öncesi eğitimde yaygın bir şekilde kullanımını kısıtlayabilmekte ve öğretmenlerin daha fazla desteğe ve kaynağa ihtiyaç duyduğunu ortaya koymaktadır.

Web 2.0 Araçlarının Çocukların Bilişsel Becerileri Üzerindeki Etkilerine İlişkin Görüşler

Teknolojiden her alanda aktif olarak faydalandığı bu dönemde öğretmenler, yerinde ve doğru teknolojik araç gereç kullanmanın önemini vurgulamışlardır. Görüşmelerden elde edilen verilere göre; katılımcılar Web 2.0 araçlarının çocukların aktif katılımını sağlandığını (K1-K3-K4-K8), öğrenmeyi desteklediğini (K2), ilgi ve dikkatlerini olumlu yönde geliştirdiğini (K2-K5-K6-K9-

K10), eğlenmelerini sağladığını (K7-K9) ayrıca çocukların kendilerini geliştirmelerine fırsat sunduğunu (K4) ve yol gösterici (K9) olduğunu belirtmektedirler.

Katılımcıların verdikleri cevaplardan bazıları aşağıda verilmiştir:

“Çocukların çok ilgisini çekti, aktif katılım sağladılar. (K8)

“Çocuklara ışıklı, görselli ve geri dönüt veren etkinlikler çok faydalı oluyor, dikkatlerini geliştiriyor.” (K5)

“Görsel algıda seçicilik arttığı için öğrenme üzerinde pozitif yönde etki oluyor, ilgi ve dikkat artıyor.” (K2)

“İlgi ve dikkatleri daha aktif, klasik uygulama yapmaktan daha çok eğlenceli oluyor etkinlikte kalma süreleri artıyor. Bu uygulamalar aracılığıyla da teknolojinin olumlu ve yerinde kullanımı sağlanıyor.” (K9)

Katılımcıların görüşleri, Web 2.0 araçlarının kullanımının öğrencilerin ilgi ve dikkat seviyeleri üzerinde olumlu etkiler yarattığını vurgulamaktadır. Web 2.0 araçlarının çocukların aktif katılımını teşvik ettiği, öğrenmeyi desteklediği, ilgi ve dikkat seviyelerini olumlu bir şekilde geliştirdiği, öğrencilere eğlenceli bir öğrenme deneyimi sunduğu, kendilerini geliştirmelerine fırsat verdiği ve yol gösterici olduğu belirtilmektedir. Bu bulgular, teknolojinin yerinde ve etkili bir şekilde kullanılmasının öğrencilerin öğrenme süreçlerini zenginleştirebileceğini ve öğrenmelerin daha etkili hale getirilebileceğini ortaya koymaktadır.

Web 2.0 Araçlarının Çocukların Öğrenme Süreçleri Üzerindeki Etkilerine İlişkin Görüşler

Öğretmenlerin, Web 2.0 araçlarının kullanımının eğitimde olumlu etkileri olduğunu belirttikleri belirlenmiştir. Özellikle zaman kazandırma (K3), kolay kullanım (K3), öğrencilerin aktif katılımını sağlama (K2-K3) gibi avantajlar öne çıkmaktadır. Bu da öğretmenlerin işlerini kolaylaştırdığı gibi öğrencilerin de daha keyifli ve kolay bir öğrenme deneyimi yaşamasına (K1-K3-K4-K7-K8-K10) olanak sağlamaktadır. Web 2.0 araçlarının erken çocukluk döneminde yaparak yaşayarak öğrenmeye (K5-K6) ve soyut bilgilerin somutlaştırılmasına yardımcı olduğu (K9) ve bu sayede öğretmenlerin uygulamalarını kolaylaştırdığı ifade edilmiştir. Bu araçların çocuklara sunulan çeşitlilik ve görevlerin verimliliği (K9) açısından da faydalı olduğu vurgulanmaktadır. Öğretmenlerin, Web 2.0 araçlarının kullanımının etkinliklerin gidişatına göre ekstra bilgi verme (K10) ihtiyacını karşılama konusunda da önemli olduğunu belirttikleri tespit edilmiştir. Bu araçlar sayesinde öğretmenler, internet üzerinde kaynak aramakla geçen zaman kaybını azaltarak daha etkili bir şekilde bilgi aktarımı yapabildiklerini ifade etmişlerdir.

Katılımcıların verdikleri cevaplardan bazıları aşağıda verilmiştir:

“Gelişen teknoloji çağında Web 2.0 araçlarının kullanımı çocuklara çok yönlü öğrenme sağlıyor; yaparak, yaşayarak eğlenerek öğrenme ortamı yaratıyor.” (K1)

“Öğretmenlerin Web 2.0 teknolojiyi kullanmaları eğitimi olumlu yönde etkilemiştir. Örneğin; öncelikle “zaman kazandırıyor, kullanımı kolay, sıkıcı değil, öğrenciler aynı anda hem dinleyip hem izleyebiliyor ve aktif düşünebiliyor sıkılmıyor.” (K3)

“Erken çocukluk döneminde olduklarından dolayı bu dönemin özelliği sebebiyle soyut bilgileri anlatmada zorluk yaşıyorum bu araçlar sayesinde uygulamalarımda bilgiyi somutlaştırma fırsatı buluyorum bu da işimi kolaylaştırıyor. Çocuklara ödev hazırlarken de çeşitliliğin fazla olması onlar için daha verimli oluyor.” (K9)

“Bazen dersin gidişatına göre ekstra bilgi vermek istiyorsunuz internete bakacaksınız o arada bazen ilgili site bulmak zor olabiliyor ve can sıkıcı oluyor ama Web 2.0 araçlarını kullanarak eğlenceli şekilde ekstra bilgiyi öğrencilerinize aktarabiliyorsunuz.” (K10)

Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanımıyla ilgili görüşleri, bu araçların öğrenme süreçlerine olumlu katkı sağladığını vurgulamaktadır. Web 2.0 araçlarının zaman tasarrufu sağladığı, kolay kullanıldığı, öğrencilerin aktif katılımını teşvik ettiği ve öğrencilerin daha keyifli bir öğrenme deneyimi yaşamalarına olanak sağladığı belirtilmektedir. Ayrıca, bu araçların erken çocukluk döneminde yaparak yaşayarak öğrenmeye katkı sağladığı, soyut bilgilerin somutlaştırılmasına yardımcı olduğu ve öğrencilere çeşitli görevler sunarak verimli bir öğrenme ortamı oluşturduğu ifade edilmektedir. Bu nedenle, Web 2.0 araçlarının öğretmenlerin sınıf içi uygulama deneyimlerini zenginleştirdiği ve öğrencilere daha etkili bir şekilde bilgi aktarımı sağladığı sonucuna ulaşılabilir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik görüşleri incelenmiştir. Günümüzde internete ve teknolojiye erişimin oldukça kolaylaşması neticesinde öğretmenlerin genel ve bilgi teknolojilerine yönelik farkındalıklarının arttığı görülmektedir (Avcı ve Candani 2023). Öğretmenler, genel olarak Web 2.0 araçlarını sınıf ortamında öğrenmeyi destekleyici nitelikte kullanmaktadır. Bu nedenle öğretmenlerin bu araçlardan etkin bir şekilde yararlanmaları ve bu araçları yetkin bir şekilde kullanmaları büyük önem taşımaktadır (Horzum, 2010). Teknolojinin etkin kullanımı ancak öğretmenlerin kullanılacak teknolojiyi beimsemesi ile mümkündür (Gökçearslan ve ark., 2023). Teknolojik gelişmeleri takip eden öğretmenler, Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda daha yetkindirler ve bu gelişmeleri öğrenme ortamlarına kolayca aktarabilirler (Eyüp, 2022). Bu açıdan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına yönelik görüşleri önem taşımaktadır.

Web 2.0 araçlarının kullanımıyla ilgili zorluklar ve çelişkiler her zaman mevcuttur. Özellikle eğitim ortamları için bilgi hazırlanması, sunulması ve bu bilgilerin güvenilirliği konusunda endişeler bulunmaktadır. Buna rağmen okul

öncesi öğretmenleri Storyboard, Zoom, Storyjumper, Canva, Popplet gibi teknolojik araçları okul öncesi eğitimde etkin bir şekilde kullanmaktadır. Bu durum, Web 2.0 araçları aracılığıyla farklı bilgi türlerinin öğretilmesinin daha iyi ve kalıcı öğrenmeyi teşvik edebileceğini ortaya koymaktadır. Ayrıca, Web 2.0'ın kullanım kolaylığı, düşük maliyeti, hızlı bilgi iletimi ve geri bildirim alma imkânı sağlaması geleneksel öğrenme yöntemlerinin sağlayamadığı ve desteklenmesi gereken birçok avantaj sunmaktadır. Alan yazında yapılan çalışmalar, Web 2.0 araçlarının bireysel ve pasif öğrenmeyi desteklemek yerine aktif ve etkileşimli öğrenmeyi teşvik ettiğini ve sosyal etkileşimi artırdığını göstermektedir (Atıcı ve Yıldırım, 2010). Bunun yanı sıra çalışmalar, Web 2.0 araçları ile zenginleştirilmiş öğrenmenin çocukların üst bilişsel ve yaratıcı düşünme becerilerine katkı sağladığı (Gündüzalp, 2021), çocukların öğrenmelerini eğlenceli hâle getirerek kalıcı öğrenmeye katkı sağladığını (Mete ve Batıbay, 2019) ortaya koymaktadır.

Araştırmada ulaşılan bulgular, okullarda Web 2.0 teknolojilerinin kullanımında karşılaşılan zorluklara işaret etmektedir. Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını uygulamada güçlük yaşamalarının en önemli nedenleri; yeterli düzeyde araç ve gerecin bulunmaması, teknolojik alt yapıdaki sorunlardır. Alan yazındaki çalışmalar da öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma isteğine rağmen, gerekli olanakların sağlanamamasından bahsetmekte ve bu durumu genel bir sorun olarak vurgulamaktadır (Başaran ve ark., 2021; Kuzgun ve Özdiç, 2017). Bu bulgular, eğitim sisteminde ve müfredatta Web 2.0 araçlarının uygulanması için gerekli teknolojik altyapının hazırlanması gerekliliğini önemli bir şekilde vurgulamaktadır. Ayrıca çalışmalar, kullanılan medyanın görsel düzen, ses efektleri ve diğer unsurlar noktasında, çocukların dikkatini ders materyaline odaklama konusunda faydalı olabileceği gibi, dikkatin dağılmasına da neden olabileceği konusunda dikkatli olunması gerektiğini vurgulamaktadır (Radesky ve ark., 2015). Okul öncesi öğretmenleri; çocukların hazır bulunuşluk düzeylerinin yetersiz olması, okuma yazma bilmemeleri ve aile katılımının yetersizliği gibi nedenlerden ötürü de zorluk yaşadıklarını dile getirmişlerdir.

Çalışmada elde edilen bulgular neticesinde; okul öncesi öğretmenleri, Web 2.0 araçlarının çocukların aktif katılımını sağlayarak, ilgi ve dikkatlerini olumlu yönde geliştirerek, en önemlisi eğlenmelerini sağlayarak kendilerini geliştirmelerine fırsat sunduğunu, öğrenmeyi desteklediğini ve bilginin kalıcılığının arttığını belirtmişlerdir. Web 2.0 teknolojileri öğrencilerin öğrenme yeteneklerini geliştirerek (Perikos ve ark., 2015) daha iyi öğrenmelerine yardımcı olarak (Moshahid ve Pt, 2017) öğrenme süreçlerini kolaylaştırma ve zenginleştirme potansiyeline sahiptir (Alkhayat ve ark., 2020; Özer ve Özer, 2017). Benzer şekilde Elmas ve Geban (2012) yapmış oldukları çalışmada bu tür teknolojik araçların sınıf içinde günlük eğitim akışında kullanılmasının çocukların eğitim-öğretim faaliyetleri üzerinde pozitif etkileri olduğunu ortaya koymuşlardır.

Araştırmada okul öncesi öğretmenleri, Web 2.0 araçlarına günlük eğitim akışında yer verildiğinde anlatılanların çocuklar için somutlaştırıldığı ve çocukların aktif katılımlarının sağlanarak öğrenmenin daha kolay ve keyifli bir süreç haline geldiği vurgulanmıştır. Benzer şekilde, Çelebi ve Satırlı (2021) yaptıkları çalışmada Web 2.0 araçlarının eğitimi ve eğitim akışını kolaylaştırdığını, kullanım açısından ürün yelpazesindeki çeşitliliğin de eğitimin devam etmesine katkı sağladığını belirtmişlerdir. Alan yazın incelendiğinde, Web 2.0 araçlarının en çok dil etkinliklerinde, hikâye anlatma yönteminde, kavram öğretiminde, sanat etkinliklerinde, bilgi verme ve sunum yapmada, online görüşmelerde ve uzaktan eğitimde kullanıldığı görülmektedir. Öğretmenler, Web 2.0 araçlarını kullanırken zamandan tasarruf edilmesi, etkinlik planlarken kolay uygulanabilir olması, ödev hazırlarken fazla ve çeşitli olanaklar sunması gibi faydaları önemsediklerini ve bu faydaların neticesinde öğrencilerden olumlu yönde geri dönütler aldıklarını belirtmişlerdir (Demir, 2015; Gülen, 2021). Ayrıca bu tür araçlar çocukların dijital yeterliliklerini ölçerken diğer yandan informal öğrenme, kendini ifade etme ve kimlik arayışı gibi eylemleri de desteklenir (Ajjan ve Hartshorne, 2008). Kayış (2022) tarafından yapılan çalışmada okul öncesi öğretmenleri, Web 2.0 araçlarını en çok eğitsel amaçlar doğrultusunda kullanmanın faydalarını sıralamış ve bu dijital araçların, öğrencilerin kişisel gelişimini desteklemede avantaj sağladığını ifade etmişlerdir. Ayrıca eğitim süreçlerinde doğru teknolojik araçların doğru amaçlarla kullanılmasının önemi de vurgulanmıştır.

Sonuç olarak okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerine göre, okul öncesi eğitimde kullanılan Web 2.0 araçlarının çocukların bilgiyi anlamlandırma ve somutlaştırma becerilerine katkı sağladığı, yaratıcılık, problem çözme ve bilişsel yeteneklerinin gelişimini desteklediği açıkça görülmektedir. Öğretmenler, bu araçları günlük eğitim faaliyetlerinde kullanmanın olumlu sonuçlarını hem ailelerden hem de çocuklardan aldıkları geri bildirimlerle teyit ettiklerini belirtmişlerdir. Bununla birlikte, Web 2.0 araçlarının müfredat programına entegrasyonu konusunda internet erişiminin sınırlı olması ve teknolojik aletlerin yetersizliği gibi sorunlar, geliştirilmesi gereken alanlar olarak ortaya çıkmaktadır. Genel olarak, Web 2.0 araçlarının okul öncesi eğitimde olumlu katkılar sağladığı söylenebilir.

Bu çalışmadan elde edilen veriler neticesinde çeşitli öneriler sunulabilir:

- Web 2.0 araçlarının sınıf içinde aktif olarak kullanılabilmesi için yeterli sayıda araç-gerecin temin edilmesi,
- Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını daha etkin kullanabilmesi amacıyla verilen hizmet içi eğitimlerin sayısının artırılması ve yaygınlaşması,
- Eğitimciler arasında iş birliği ve paylaşımı teşvik eden platformların oluşturulması ve desteklenmesi,

- Web 2.0 araçlarının bilinçli ve doğru kullanımı ile ilgili olarak öğretmenleri destekleyebilmeleri amacıyla ailelere düzenli eğitimler verilmesi,
- Okullarda Web 2.0 araçlarının kullanımına destek olunabilmesi için Bilişim Teknoloji uzmanlarının bulundurulması önerilebilir.

Bu öneriler, Web 2.0 araçlarının eğitimde daha etkili bir şekilde kullanılması için çeşitli alanlarda gelişmeler sağlayabilir ve öğrencilerin dijital becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabilir.

Kaynakça | References

- Ahmed, A. M., Abdelalmuniem, A. ve Almabhoh, A. A. (2016). The current use of Web 2.0 tools in university teaching from the perspective of faculty members at the college of education. *International Journal of Instruction*, 9(1), 179-194. <https://doi.org/10.12973/iji.2016.9114a>
- Ajjan, H. ve Hartshorne, R. (2008). Investigating faculty decisions to adopt Web 2.0 technologies: Theory and empirical tests. *Internet and Higher Education*, 11, 71-80.
- Alkhatat, L., Ernest, J. ve LaChenaye, J. (2020). Exploring Kuwaiti preservice early childhood teachers' beliefs about using Web 2.0 technologies. *Early Childhood Education Journal*, 48(6), 715-725. <https://doi.org/10.1007/s10643-020-01036-6>
- Atıcı, B. ve Yıldırım, S. (2010, Şubat 10-12). Web 2.0 uygulamalarının e-öğrenmeye etkisi. *Akademik Bilişim, XII. Akademik Bilişim Konferansı*, Muğla, Türkiye.
- Avcı, Ü. ve Candan, Ö. (2023). Öğretmenlerin bilgi teknolojileri okuryazarlık düzeylerine göre Endüstri 4.0 farkındalıklarının incelenmesi. *NEÜ Ereğli Eğitim Fakültesi Dergisi* 5(1), 160-178. <https://doi.org/10.51119/ereegf.2023.35>
- Baltacı, A. (2019). Nitel araştırma süreci: Nitel bir araştırma nasıl yapılır? *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(2), 368-388. <https://doi.org/10.31592/aeusbed.598299>
- Başaran, M., Ülger, I. G., Demirtaş, M., Kara, E., Geyik, C. ve Vural, Ö. F. (2021). Uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlerin teknoloji kullanım durumlarının incelenmesi. *OPUS-International Journal of Society Researches*, 17(37), 4619-4645. <https://doi.org/10.26466/opus.903870>
- Başkale, H. (2016). Nitel araştırmalarda geçerlik, güvenilirlik ve örneklem büyüklüğünün belirlenmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi*, 9(1), 23-28.
- Baytekin, M. E. ve Su-Bergil, A. (2021). The role of Web 2. 0 and social media tools in foreign language learning. *Turkish Online Journal of Educational*

- Technology-TOJET*, 20(2), 104-115.
- Bognar, B. (2016). Theoretical backgrounds of e-learning. *Croatian Journal of Education*, 18(1), 225-256. <https://doi.org/10.15516/cje.v18i1.1475>
- Budak, İ. A. K. L. (2012). Üniversite öğrencilerinin cep telefonu özelliklerini kullanımlarının ve gündelik iletişimlerine etkisinin araştırılması. *Yaşar Üniversitesi E-Dergisi*, 7(26), 4548-4571.
- Conole, G. ve Alevizou, P. (2010). *A literature review of the use of Web 2.0 tools in Higher Education: A report commissioned by the Higher Education Academy*. The Open University.
- Creswell, J. W. (2013). *Nitel araştırma yöntemleri: Beş yaklaşıma göre nitel araştırma ve araştırma deseni*. M. Bütün ve C. B. Demir (Çev. Ed.). Siyasal Kitabevi.
- Çelebi, C. ve Satırlı, H. (2021). Web 2.0 araçlarının ilkökul seviyesinde kullanım alanları. *Instructional Technology and Lifelong Learning*, 2(1), 75-110. <https://doi.org/10.52911/itall.938122>
- Demir, O. (2015). Okul öncesi öğretmenlerin bilişim teknolojilerini kullanma durumları ve bunun öğretime etkisi (Nitel bir çalışma). *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4, 466-479.
- Duyku, E. (2021). *Ortaokul öğretmenlerinin Web 2.0 teknolojilerini kullanımının teknoloji kabul modeli ile incelenmesi* [Yayımlanmamış doktora tezi]. Bursa Uludağ Üniversitesi.
- Elliott, R. ve Timulak, L. (2005). Descriptive and interpretive approaches to qualitative research. J. Miles ve P. Gilbert (Eds.), *A handbook of research methods for clinical and health psychology* (pp. 147-159) içinde. Oxford University Press.
- Elmas, R. ve Geban, Ö. (2012). Web 2.0 tools for 21st century teachers multidisciplinary science education view project integrating sustainable development into early childhood education. *International Online Journal of Educational Sciences*, 4(1), 243-254.
- Eyüp, B. (2022). Examination of Turkish language teachers' competencies for using Web 2.0 tools. *Inonu University Journal of the Faculty of Education*, 23(1), 307-323. <https://doi.org/10.17679/inuefd.952051>
- Feeney, S., Moravcik, E. ve Nolte, S. (2016). *Who am I in the lives of children? An introduction to early childhood education*. Pearson.
- Gökçearslan, B., Ünal, A. İ. ve Değirmenci, N (2023). Sosyal bilgiler eğitiminde teknolojik kullanıma yönelik lisansüstü tezlerin analizi. *Necmettin Erbakan Üniversitesi Ereğli Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(1), 14-28. <https://doi.org/10.51119/ereegf.2023.28>
- Grosbeck, G. (2009). To use or not to use Web 2.0 in higher education? *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 1(1), 478-482.

- <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2009.01.087>
- Gülen, M. (2021). *Okul öncesi öğretmenlerinin teknolojik araç-gereç kullanımına yönelik tutumlarının incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi.
- Gündüzalp, C. (2021). Web 2.0 araçları ile zenginleştirilmiş çevrimiçi öğrenmenin öğrencilerin üst bilişsel ve yaratıcı düşünme becerilerine etkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 10(3), 1158-1177.
- Hall, W. ve Keynes, M. (2010). *A literature review of the use of Web 2.0 tools in higher education*. The Open University.
- Hennink, M., Hutter, I. ve Bailey, A. (2020) *Qualitative research methods*. SAGE Publications Limited.
- Horzum, M. B. (2010). Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanım sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1), 603-634.
- Ismael, S. M. ve Al-Badi, A. H. (2014). Technology for enhancing the learning and teaching experience in higher education. *International Journal of Information and Communication Engineering*, 8(8), 2473-2481.
- İnci, M. A. ve Kandır, A. (2017). Okul öncesi eğitimde dijital teknolojinin kullanımıyla ilgili bilimsel çalışmaların değerlendirilmesi. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(2), 101-102. <https://doi.org/10.17218/hititsosbil.335370>
- Kallio, H., Pietilä, A. M., Johnson, M. ve Kangasniemi, M. (2016). Systematic methodological review: Developing a framework for a qualitative semi-structured interview guide. *Journal of Advanced Nursing*, 72(12), 2954-2965. <https://doi.org/10.1111/jan.13031>
- Kayış, A. N. (2022). *Okul öncesi eğitime devam eden çocukların ve okul öncesi öğretmenlerinin dijital teknolojileri kullanımlarının incelenmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Balıkesir Üniversitesi.
- Kuzgun, H. ve Özdiç, F. (2017). Okul öncesi eğitimde teknoloji kullanımına yönelik öğretmen görüşlerinin incelenmesi. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10 (ERTE Özel Sayısı), 83-102.
- McGee, L. M. ve Schickedanz, J. A. (2007). Repeated interactive read-alouds in preschool and kindergarten. *The Reading Teacher*, 60(8), 742-751. <https://doi.org/10.1598/rt.60.8.4>
- McHichi, T. ve Afdel, T. (2012). The use of Web 2.0 innovations on education and training. *Education*, 2(5), 183-187. <https://doi.org/10.5923/j.edu.20120205.11>
- McMillan, J. H. (2000). *Educational research: Fundamentals for the consumer*. Addison Wesley Longman.
- Mete, F. ve Batıbay, E. F. (2019). Web 2.0 uygulamalarının Türkçe eğitiminde motivasyona etkisi: Kahoot örneği. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 1029-

1047.

- Moshahid, M. ve Pt, A. (2017). A study on awareness of Web 2.0 resources in education among B.ed students. *International Journal of Academic Research and Development*, 2(3), 158-162.
- Natsiopoulou, T. ve Bletsou, M. (2011). Greek preschoolers' use of electronic media and their preferences for media or books. *International Journal of Caring Sciences*, 4(2), 97-104.
- Özen, Y. ve Gül, A. (2007). Sosyal ve eğitim bilimleri araştırmalarında evren-örneklem sorunu. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 0(15), 394-422.
- Özer, Ü. ve Özer, E. A. (2017). Sosyal bilgiler ile bilgisayar ve öğretim teknolojileri öğretmeni adaylarının eğitimde Web 2.0 kullanımına yönelik görüşleri. *International Congress on Politic, Economic and Social Studies*, 3, 106-118.
- Perikos, I., Grivokostopoulou, F., Kovas, K. ve Hatzilygeroudis, I. (2015, Temmuz 21-24). Assisting tutors to utilize Web 2.0 tools in education. *IADIS Multi Conference on Computer Science and Information Systems*, Las Palmas de Gran Canaria, Spain.
- Porter, M. E. ve Heppelmann, J. E. (2014). How smart, connected products are transforming competition. *Harvard Business Review*, 92, 64-88.
- Prensky, M. (2001). Digital natives, Digital immigrants Part 2: Do they really think differently? *On the Horizon*, 9, 1-6. <http://dx.doi.org/10.1108/10748120110424843>
- Radesky, J. S., Schumacher, J. ve Zuckerman, B. (2015). Mobile and interactive media use by young children: The good, the bad, and the unknown. *Pediatrics*, 135(1), 1-3. <https://doi.org/10.1542/peds.2014-2251>
- Ribble, M. S., Bailey, G. D. ve Ross, T. W. (2004). Digital citizenship: Addressing appropriate technology behavior. *Learning & Leading with technology*, 32(1), 1-6.
- Richardson, W. (2008). *Blogs, wikis, podcasts, and other powerful web tools for classrooms*. Corwin Press.
- Rifkin, J. (2014). *The zero marginal cost society: The internet of things, the collaborative commons, and the eclipse of capitalism*. St. Martin's Press.
- Robles, A. C. M. O. (2013). The use of educational web tools: An innovative technique in teacher education courses. *II Modern Education and Computer Science*, 3, 34-40.
- Sadaf, A., Newby, T. J. ve Ertmer, P. A. (2012). Exploring pre-service teachers' beliefs about using Web 2.0 technologies in K-12 classroom. *Computers & Education*, 59(3), 937-945. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2012.04.001>
- Wolcott, H. F. (1994). *Transforming qualitative data: Description, analysis, and*

interpretation. Sage Publications.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayınları.